

بررسی جایگاه سرمایه اجتماعی و نقش عرصه های گروهی در پایداری اجتماعی مجتمع های مسکونی

سمیه سادات هاشمی

دانشجوی کارشناسی ارشد معماری، دانشگاه آزاد اسلامی واحد
قزوین، دانشکده معماری و شهرسازی

تهران، پونک، E-mail: melikahashemi_s@yahoo.com

چکیده

امروزه به علت نگاه و نگرش کمی به خانه و مسکن و بی توجهی به اصول کیفی و توجه به رفع کمبودها از یک طرف و نگرش سودجویانه از طرف دیگر، بسیاری از ارزش های انسانی، اجتماعی، بومی و فرهنگی نادیده گرفته می شود. شهرهای کشورمان از بد مسکنی رنج میبرند و فقدان مسکن مناسب زندگی شهروندان را با مشکل روبرو کرده است. این درحالیست که خانه مناسب و شایسته برای انسجام اجتماعی، رفاه شخصی و استقلال فردی امری اساسی به شمار می رود. امروزه خانه آدمی در بلوکهای مسکونی در پشت چند پنجره یکنواخت و هم شکل با دیگران قرار دارد که نه فقط برای میهمان، بلکه برای افراد خانواده نیز تشخیص آن از بیرون مشکل است در اثر اینگونه انبوه سازی های کلیشه ای، انسان ها بصورت توده در کنار هم قرار می گیرند و به جای این که گروه های اجتماعی مثبت گرا و هدفمندی تشکیل گردد، انبوهی از نفرها تشکیل می شود که کنار هم قرار گرفتن آنها فقط ازدحام، شلوغی و هرج و مرج را در پی دارد. در چنین شرایطی، افراد خانواده برای تامین حداقل امنیت و آرامش از جمع فرار کرده، به کنج خانه پناه می برند. غربت و محرومیت اجتماعی از این جا آغاز می گردد. در این تحقیق به بررسی جایگاه سرمایه اجتماعی و نقش عرصه های گروهی در پایداری اجتماعی مجتمع های مسکونی میپردازیم.

واژه های کلیدی: مسکن، مجتمع های مسکونی، پایداری اجتماعی، سرمایه اجتماعی